

Розвиток продуктивних сил і регіональна економіка

УДК 330.33

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.19000757>

**Механізм формування інтелектуально-інноваційних детермінант
регіонального розвитку в умовах креативної економіки**

Перепелюкова Олена Василівна,

доктор економічних наук, доцент, доцент кафедри міжнародних економічних
відносин та безпеки бізнесу

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Харків, Україна, <https://orcid.org/0000-0003-0385-4047>

Гриневиц Людмила Володимирівна,

доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри маркетингу
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Харків, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-4757-5106>

Прийнято: 19.02.2026 | Опубліковано: 28.02.2026

Анотація: В статті досліджено особливості механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку. Визначено, що основна мета статті полягає у розробці механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку в умовах креативної економіки.

Методологічну основу дослідження становлять системний та інституційний підходи, методи порівняльного аналізу та узагальнення. Обґрунтовано, що на сьогодні в Україні, не зважаючи на значні здобутки в

питаннях використання креативного сектору в регіональному розвитку, існує проблематика низького рівня співпраці між бізнесом закладами освіти (науки) в питаннях впровадження креативних проєктів.

На основі узагальнення теоретичних здобутків було встановлено, що формування такого механізму здійснюється на основі використання системного підходу, методології регіонального розвитку, яка містить принципи, методи, функції, розробку сценаріїв, які дозволяють формувати напрями щодо регулювання регіональних процесів. Виокремлено основні етапи формування механізму інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку, які містять послідовність виконання заходів, які дозволяють ефективно запровадити формування та використання означеного механізму.

Удосконалено складові механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку, які включають принципи, методи, завдання, суб'єктно-об'єктну складову та моніторинг ефективності функціонування механізму. Обґрунтовано необхідність врахування особливостей сучасного регіонального відновлення та розвитку з огляду на несприятливу безпекову та економічну ситуацію в країні.

Доведено необхідність підтримки на місцевому рівні малого та середнього бізнесу, який є основою розвитку креативної економіки та відновлення територіального розвитку в повоєнний період. В означеному встановлено, що на сьогодні для регіонів України, першочерговим завданням є відновлення інфраструктурного забезпечення постраждалих територій, з метою подальшого інноваційного розвитку на засадах впровадження креативних проєктів.

Удосконалено механізм формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку за рахунок виокремлення детермінант з

урахуванням напрямів креативної економіки, що дозволяє розширити аналітичний бази дослідження.

Ключові слова: механізм, інтелектуально-інноваційні детермінанти, розвиток, регіони, креативна економіка, сталий розвиток.

Mechanism for forming intellectual and innovative determinants of regional development in the context of the creative economy

Olena Perepeliukova,

Doctor of Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of International Economic Relations and Business Security
Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics
Kharkiv, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0003-0385-4047>

Liudmyla Grynevych,

Doctor of Economics, Professor, Head of the Department of Marketing, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics
Kharkiv, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-4757-5106>

Abstract: *The article examines the peculiarities of the mechanism for forming intellectual and innovative determinants of regional development. It is determined that the main purpose of the article is to develop a mechanism for forming intellectual and innovative determinants of regional development in the conditions of a creative economy.*

The methodological basis of the study consists of systemic and institutional approaches, methods of comparative analysis and generalisation. It is substantiated that today in Ukraine, despite significant achievements in the use of the creative economy in regional development, there is a problem of low level of cooperation

between business and educational (scientific) institutions in the implementation of creative projects.

Based on the generalisation of theoretical achievements, it was established that the formation of such a mechanism is carried out on the basis of a systemic approach, a regional development methodology that contains principles, methods, functions, and scenario development that allow for the formation of directions for regulating regional processes. The main stages of forming a mechanism of intellectual and innovative determinants of regional development have been identified, which contain a sequence of measures that allow for the effective implementation of the formation and use of this mechanism.

The components of the mechanism for forming intellectual and innovative determinants of regional development have been improved, including principles, methods, tasks, subject-object components, and monitoring of the mechanism's effectiveness. The need to take into account the peculiarities of modern regional recovery and development, given the unfavourable security and economic situation in the country, has been substantiated.

The need to support small and medium-sized businesses at the local level, which are the basis for the development of the creative economy and the restoration of territorial development in the post-war period, has been proven. It has been established that today, the primary task for the regions of Ukraine is to restore the infrastructure of the affected territories with a view to further innovative development based on the implementation of creative economy.

The mechanism for forming intellectual and innovative determinants of regional development has been improved by identifying determinants that take into account the directions of the creative economy, which allows for expanding the analytical basis of the study.

Keywords: *mechanism, intellectual and innovative determinants, development, regions, creative economy, sustainable development.*

Постановка проблеми. Сучасні умови функціонування регіональних економічних систем в Україні здійснюються під впливом факторів зовнішнього та внутрішнього середовища в несприятливих безпекових та економічних процесів. Вектор світової економіки на сьогодні націлений на сталий розвиток та креативність, враховує першочерговість інтелектуального капіталу перед матеріальним виробництвом. В цьому аспекті становлення креативної економіки передбачає генерацію доданої вартості саме знаннями, творчістю, цифровими технологіями, а не лише традиційними ресурсами. У світовій практиці саме культурні та креативні сектори демонструють значний внесок у зайнятість населення та формування ВВП, проте так само піддаються дії шоків процесів.

Розвиток таких процесів змінює на регіональному рівні логіку формування конкурентних переваг в бік активізації інтелектуально-інноваційних детермінант, які включають людський капітал, підприємницькі компетентності, цифрові технології, спроможність до креативності та новаторства. В політиці європейських країн активну роль відіграє смарт-спеціалізація, як основа ефективності використання ресурсів на основі стартап проєктів. В умовах креативної економіки інтелектуально-інноваційні детермінанти регіонального розвитку слід розглядати як певну сукупність ресурсів, інституцій та процесів, які формують здатність регіону формувати, накопичувати та комерціалізувати знання за рахунок їх перетворення на інновації, що в загальному сприяють підвищенню конкурентоспроможності території та забезпечують якість життя населення.

Для України є актуальним завданням формування сучасної креативної екосистеми, яка б враховувала потреби у відновлення держави, курс європейської інтеграції України, переорієнтацію на стійкі ланцюги постачання та оновлення регіональної політики розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання дослідження розвитку креативної економіки присвячено багато праць як вітчизняних так і закордонних вчених. Різні аспекти використання інтелектуального капіталу досліджували у своїх працях вчені В. Геєць, Л. Шаульська, М. Морданов, А. Пакуліна, С. Давимука, Л. Федулова, Г. Самійленко, С. Тульчинської, М. Дергалюк, О. Попело, Ю. Сотнікова та інші. Проте питання формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку в умовах креативної економіки потребують розширення враховуючи динамічність розвитку креативного сектору та цифровізації виробничих процесів.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Не зважаючи на значні здобутки в напрямку формування детермінант інтелектуально-інноваційного розвитку регіонів, залишаються питання виокремлення аналітичного базису дослідження та інструментарію з урахуванням розвитку креативної економіки та умов функціонування бізнесу в Україні.

Мета статті полягає у дослідженні механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку в умовах креативної економіки. Для вирішення поставленої мети в роботі пропонується вирішити ряд завдань, а саме:

- уточнити сутність інтелектуально-інноваційних детермінант з урахуванням креативної економіки;
- обґрунтувати етапи формування механізму інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку враховуючи сучасні умови;
- дослідити методи формування механізму інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку в умовах креативної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Перш ніж визначати особливості формування механізму інтелектуально-інноваційних детермінант

регіонального розвитку, доцільно визначити сутність креативної економіки в сучасних дослідженнях. На сьогодні більшість авторів досліджують креативну економіку як новий вид економіки який базується на використанні інтелектуального капіталу, знаннях, новаторстві, технологіях – де ключовою фігурою виступає людина з її талантом, знаннями, потенціалом. Особливість такої економіки полягає в переміщенні центру уваги з індустріалізації на людський потенціал та інтелектуальні ресурси.

Так автор Д. Хокінс розглядав креативну економіку як сукупність креативних індустрій, проте на сьогодні таке твердження потребує розширення враховуючи розвиток цифрових технологій [1]. Р. Флоріда своє бачення креативної економіки реалізовував через творчість людини, як носія креативного мислення [2]. Ч. Лендрі розглядав креативну економіку через мікрорівень розвитку «креативного міста». Вперше термін «креативна економіка» на світовому рівні було введено у 2008 році на Конференції ООН з питань торгівлі та розвитку, де обґрунтовано визначення креативної економіки як концепції, що розвивається на основі взаємодії між людиною, її творчим та інтелектуальним потенціалом та технологіями [3].

Сучасні автори С. Давимука та Л. Федулова розглядають появу креативної економіки через перетворення результатів науки у виробничу силу та джерело інноваційних змін [4]. Модернізацію та інноваційний розвиток загальної матеріально-технологічної бази у всіх сферах економіки, що відбувається під впливом прогресу. Такі зміни впливають на потребу появи нових бізнес-процесів та бізнес-моделей, які засновані на креативному секторі (стартапи, малий бізнес). Удосконалення засобів виробництва під впливом факторів інноваційного розвитку предметів праці, джерел та видів енергії, сфери комунікації та зв'язку, принципів управління. Розвиток цифрових технологій значно вплинув на взаємодію з соціумом за рахунок використання

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

нових каналів збуту, зміни підходів до використання цифрових рішень, прискорення використання та обробки великих масивів даних.

В Україні так само здійснюється активно розвиток креативної економіки за рахунок креативних індустрій та використання інтелектуально-інноваційних детермінант. Якщо порівнювати з країнами ЄС, то в питаннях розвитку креативної економіки, країни Європи більш зосереджені на створенні конкурентних переваг на регіональному та національному рівні. Основна мета такого розвитку є стимулювання процесів взаємодії між бізнесом, закладами навчання та науки, державними органами влади та суспільством.

Проте слід відмітити, що така політика розвитку креативної економіки сприяє зниженню впливу негативних наслідків та зміни регіонального розбалансування. Саме забезпечення зниження поляризації регіонального розвитку є важливим напрямом державної політики для забезпечення стабільного та рівномірного соціально-економічного розвитку таких систем. В останні роки активно розвивається концепція «smart-спеціалізації», яка включає використання новітніх технологій для розвитку міст та регіонів з метою акумуляції знань та ресурсів для формування конкурентних переваг.

В Україні не зважаючи на значні заходи в цій сфері, на сьогодні існує проблематика використання креативного сектору в регіональному розвитку, через низький рівень співпраці між бізнесом закладами освіти (науки) в питаннях впровадження креативних проєктів. Така співпраця носить більш формальний та вузькоспеціалізований напрям, в той час, як для формування креативної екосистеми потрібно запроваджувати такі проєкти в всіх сферах суспільного життя. Фрагментарність використання інтелектуально-інноваційних детермінант обумовлена рядом факторів фінансового, технологічного та ресурсного характеру. Підтримка та активізація малого бізнесу є в цьому напрямку одним з головних пріоритетів, оскільки саме малий та середній бізнес є основою креативного сектору. Не зважаючи на складну

безпекову та економічну ситуацію в країні, за період війни, держава запровадила ряд заходів для підтримки розвитку бізнесу – від надання грантів та пільгового податкового навантаження, до удосконалення нормативно-правового забезпечення щодо отримання міжнародної донорської та грантової підтримки для бізнесу.

Проте, не зважаючи на такі кроки, на сьогодні в сфері креативного сектору існує проблема пошуку персоналу з відповідними навичками та компетентностями, які необхідні для сучасної креативної індустрії. Саме низький рівень співпраці між бізнесом на навчальними закладами призводить до появи дефіциту в фахівцях з потрібними компетенціями та вміннями для інноваційного та креативного розвитку. Для вирішення такої проблеми доцільно взяти до уваги досвід європейських країн, в яких функціонують спеціальні локальні креативні центри. Основна мета таких центрів розвиток нових та підтримка існуючих технопарків, кластерів, які функціонують з метою мінімізації витрат, забезпечення зайнятості населення, впровадження нових технологій та підтримку існуючих креативних підприємств. Для цього потрібно використовувати наявні можливості регіональних економічних систем з врахуванням їх ресурсної спроможності, врахування культурних традицій, норм та цінностей, що дозволяють сформувати відповідний бренд або імідж території.

Розробка механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку здійснюється з метою забезпечення ефективної взаємодії всіх складових в довгостроковій перспективі. Узагальнення теоретичних підходів щодо визначення сутності механізму, дозволило трактувати його як сукупність процедур, інституцій, методів та інструментів, які забезпечують нарощування інтелектуального капіталу та перетворюють знання в інновації, що дозволяє їх інтегрувати в регіональні ланцюги вартості [5].

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

Дослідження теоретичного базису формування такого механізму дозволило визначити, що означений механізм ґрунтується на використанні системного підходу, методологію регіонального розвитку, яка містить принципи, методи, функції, розробку сценаріїв, які дозволяють формувати напрями щодо регулювання регіональних процесів. Загальний алгоритм етапів формування механізму інтелектуально-інноваційних детермінант наведено на (рис. 1).

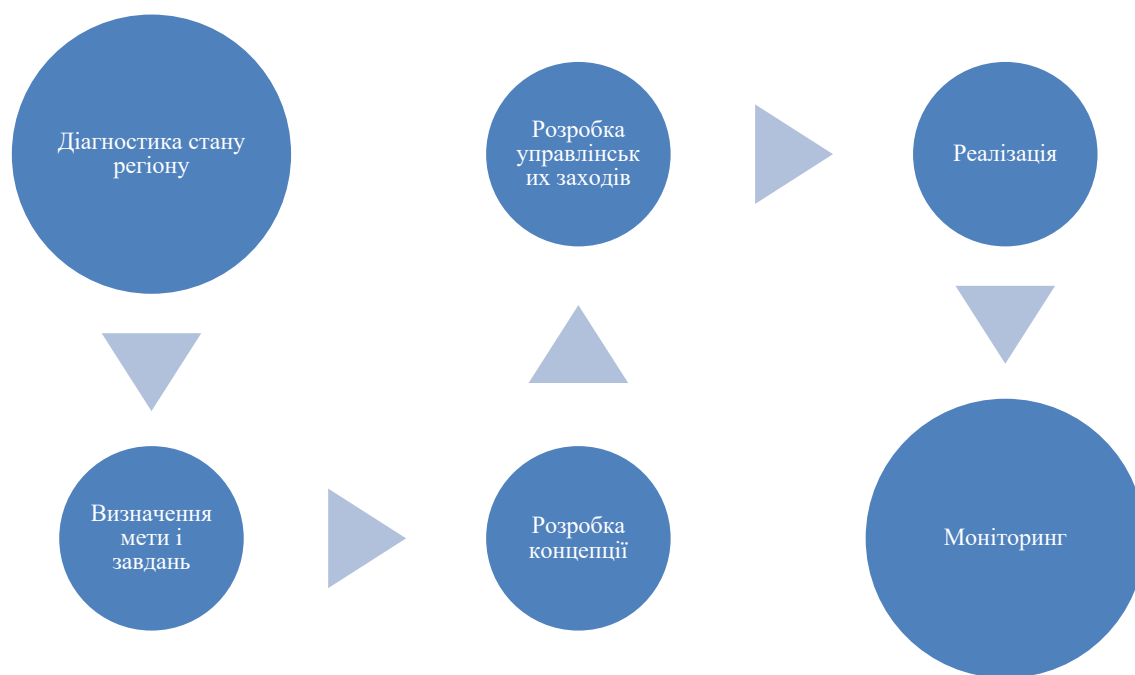

Рис.1. Основні етапи формування механізму інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку

Джерело: розроблено авторами

Суб'єктно-об'єктна складова такого механізму визначає хто реалізує та на що націлена дія означеного механізму. Суб'єктами механізму виступають органи державного та регіонального управління, які ініціюють формування та використання механізму. Об'єктом є процес формування інтелектуально-інноваційних детермінант ефективного розвитку регіонів, які формують конкурентні переваги для територій в довгостроковій перспективі. Таким

чином об'єктом такого механізму виступають інтелектуально-інноваційні детермінанти, а суб'єктом – органи влади державного та регіонального рівня, економічні агенти, які реалізують досягнення поставленої мети розвитку на основі використання певних методів, підходів, функцій, інструментів та управлінських рішень. Основна мета формування такого механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант є розвиток регіональних економічних систем в умовах креативної економіки [6].

На першому етапі здійснюється діагностика зовнішнього середовища, яка дозволяє визначити сильні та слабкі сторони територій, визначити рівень потенціалу територіального розвитку. На другому етапі здійснюється формування цілей та завдань щодо інтелектуально-інноваційного розвитку регіонів, виокремлення стратегічних цілей та їх узгодження з загальною стратегією, формування критеріїв та показників визначення ефективності реалізації рішень. Третій етап характеризується розробкою концепції, яка включає визначення складових (інтелектуальна, організаційна, інноваційна, економічна). Розробка управлінських заходів реалізується на четвертому етапі та включає формування нормативно-правового забезпечення реалізації напрямів, відбір та впровадження інноваційних, фінансових, інтелектуальних інструментів, забезпечення ресурсної підтримки реалізації механізму. Формування напрямів управління ризиками з метою їх мінімізації або уникнення. П'ятий етап включає реалізацію механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку на основі координації дій між всіма учасниками процесу.

Останній шостий етап включає проведення моніторингу ефективності використання механізму відповідно до встановлених критеріїв. На цьому етапі здійснюється пошук відхилень від запланованих граничних показників з метою своєчасної реакції на негативні зміни та впровадження заходів зі стабілізації ситуації.

Серед принципів функціонування механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку можна виокремити загальні та специфічні [7-8]. До загальних принципів віднесено наступні:

- системності, який передбачає розгляд механізму як цілісної системи з узгодженням цілей та інструментів для досягнення єдиної мети;

- цільової спрямованості та результативності, що передбачає прив'язку програм до єдиної мети розвитку регіонів з урахуванням вимірюваних результатів;

- економічної доцільності, який передбачає надання переваги інструментам з високим мультиплікатором;

- адаптивності та гнучкості, який передбачає швидку реакцію механізму на зміну зовнішнього та внутрішнього середовища з найменшими витратами ресурсів;

- прозорості та підзвітності, що означає доступ суспільства до аналітичних та результуючих даних щодо функціонування території, відкриті правила участі в різних програмах державного та міжнародного рівня, впровадження антикорупційних заходів;

- узгодженості рівнів управління, що передбачає сумісність регіональної політики з програмами міжнародного та європейського розвитку.

До специфічних принципів функціонування механізму інтелектуально-інноваційного розвитку можна віднести:

- пріоритетність нематеріальних активів на основі фокусу на капіталізацію знань, впровадження програмних рішень, формування бренду території;

- креативності, що дає можливість підтримувати повний цикл створення та реалізації продукту;

- кластеризації, що включає формування певної форми організації виробництв з урахуванням пріоритетності видів діяльності;
- відкритих інновацій та міжсекторальної конвергенції, що означає впровадження інновацій на перехресті освіти, культури, бізнесу, промисловості та ІТ, що сприяє залученню більшої кількості учасників процесу для максимальної ефективності;
- цифровізації, що означає масштабування інноваційної продукції через використання платформ, цифрових інфраструктурних рішень;
- глобальної підключеності, за яким регіони мають одночасно підтримувати локальні спільноти та бути включеними у глобальні ланцюги знань;
- екологічності та соціальної цінності, що виражається у посиленні соціальної відповідальності та впровадженні принципів сталого розвитку, який базується на енергоефективності, екологічності та збереженні ресурсів.

Для визначення ефективності функціонування механізму доцільно використовувати такі методи як діагностики й картування активів, що дозволяє встановити профіль регіону, визначити його сильні сторони. Сценарного моделювання, які дозволяють управляти ризиками в довгостроковій перспективі та визначати найкращий вектор розвитку території з багатьох існуючих [9]. Моніторингу та оцінювання, що сприяє своєчасному виявленню відхилень показників від планових, з метою швидкої реакції на такі зміни для стабілізації ситуації. Особливо це актуально для України враховуючи мінливість та невизначеність середовища.

Концептуальна схема механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку в умовах креативної економіки наведено на (рис. 2).

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

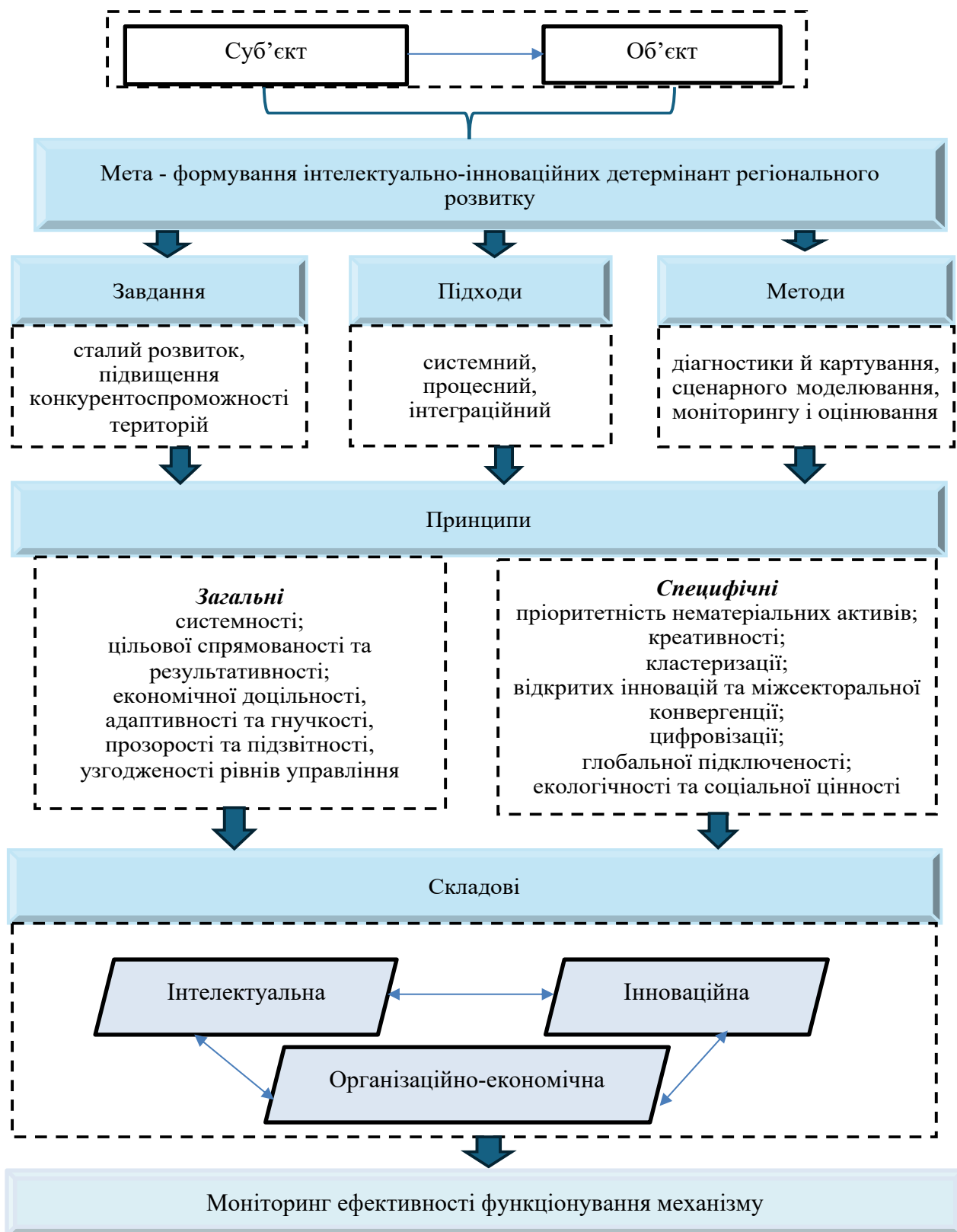

Рис.2. Концептуальна схема механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку в умовах креативної економіки

Джерело: сформовано авторами

Особливість даного механізму полягає у орієнтації регіонального розвитку на креативну економіку, що проявляється у акценті на інтелектуальні розробки, творчий підхід та підтримку людського потенціалу з метою активізації інноваційного розвитку територій для підтримки їх конкурентоспроможності.

Сформований механізм є універсальним для регіонального розвитку в умовах креативної економіки зважаючи на особливість акценту на інтелектуально-інноваційні детермінанти. Проте, на сьогодні слід виокремити певні особливості для України, враховуючи безпекову та економічну кризу, що значно впливає на ефективність реалізації такого механізму. Враховуючи військові дії, доцільно змінити критерії ефективності, оскільки інновації повинні сприяти не лише зростанню, але й стійкості та швидкому відновленню інфраструктури в регіоні, забезпечувати зайнятість населення та соціальну підтримку. Слід зазначити, що наведена концептуальна схема механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант носить більш теоретичний характер, що обумовлено логікою дослідження. Прикладна апробація даного механізму потребує більш конкретизованого застосування в сучасних умовах регіонального розвитку враховуючи диспропорції в територіальному функціонуванні та складні безпекові умови, які суттєво впливають на стан території. Тому для порівняння регіональних економічних систем за ефективністю функціонування інтелектуально-інноваційних детермінант потребує однакових умов для всієї досліджуваної панелі територіального функціонування.

Зниження асиметрії регіонального розвитку за рахунок підтримки та розширення участі громад в інноваційному процесі, тим самим змінюючи централізацію капіталів у великих містах. Підтримка та розвиток ініціатив щодо інтелектуального капіталу, впровадження стартап проєктів, участь в міжнародних грантах тощо [10]. Підтримка малого та середнього бізнесу на

містах, особливо в громадах, що дасть можливість швидко адаптувати території до нових викликів, забезпечити соціальну підтримку населення.

Не зважаючи на складні умови регіонального розвитку та враховуючи внутрішні потреби щодо відновлення територій, слід враховувати загальний європейський вектор розвитку в питаннях смарт-спеціалізації, відповідність інновацій міжнародним стандартам, розширення співпраці міжрегіонального рівня. Слід враховувати потенціал креативного сектору у відновленні економічної стабільності країни та регіонів, особливо враховуючи ідентичність та бренд української культури [11-13].

Напрями удосконалення механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку доцільно направити на посилення інституційної спроможності регіонів, за рахунок формування аналітичних команд, проведення моніторингу реалізації механізму, створити проєктні офіси, які будуть розмежуватися за направленістю. Зробити більш доступною інноваційну інфраструктуру для малого та середнього бізнесу на перетині креативності та технологій на основі хабів, акселераторів та окремо структуру для університетів. Такі напрями дозволять малому та середньому бізнесу, який є більш мобільним в умовах швидких змін та невизначеності, бути повноцінними учасниками інноваційних процесів як на національному так і на міжнародному рівнях [14-15].

Інтернаціоналізація співпраці на міжрегіональному рівні з країнами ЄС в питаннях спільних проєктів, доступу до ринків та знань. Важливим для залучення іноземних інвесторів в інноваційний розвиток регіонів України, є прозорість процедур отримання та опанування коштів, яке доцільно оприлюднювати (окрім даних, які становлять комерційну таємницю) на відповідних платформах або мережах, що сприятиме зниженню корупційної складової.

Висновки. Таким чином, проведені дослідження щодо механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку в умовах креативної економіки, дозволило визначити, що на сьогодні в умовах функціонування України, пріоритетність деяких напрямів змінилася. Актуальним є інноваційне забезпечення не лише процесів розвитку, але й швидкої відновлюваності та адаптації до змінності зовнішніх умов.

В межах теоретичних досліджень було удосконалено основні етапи формування механізму інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку в умовах креативної економіки, які на відміну від існуючих спрощено за рахунок формування концепції та розробки управлінських заходів, що розширює можливості їх використання в умовах мінливого зовнішнього середовища.

Було визначено основні складові механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку, що включають мету, принципи, методи та підходи, та на відміну від існуючих механізмів, включають удосконалення методів та складових з урахуванням креативної економіки та стану безпекового середовища територіального розвитку в Україні. Обґрунтовано необхідність врахування особливостей для територіального розвитку України, які обумовлені безпековою та економічною ситуацією.

Перспективою подальших досліджень є розробка теоретико-методичних положень щодо складових механізму формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіонального розвитку в умовах креативної економіки, а саме формування аналітичного базису визначення ефективності та проведення моніторингу реалізації механізму.

Список використаних джерел

1. Howkins, J. *The Creative Economy: How People Make Money from Ideas*. London: Allen Lane. 2013. 288 p.
2. Florida R. *The rise of the Creative Class : And How It's Transforming Work, Leisure, Community and Everyday Life*. New York : Basic, 2002. 464 p.
3. *Creative Economy Programme / UNCTAD* : website. URL: <https://unctad.org/topic/trade-analysis/creative-economy-programme#:~:text=The%20UNCTAD%20Creative%20Economy%20Programme,intellectual%20property%2C%20ideas%20and%20imagination> (дата звернення 18.12.2025)
4. Давимука С. А., Федулова Л. І. Креативний сектор економіки : досвід та напрями розбудови : монографія. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долішнього НАН України». Львів, 2017. 528 с.
5. Ушкаренко Ю. В., Чмут А. В., Синякова К. М. Креативна економіка : сутність поняття та значення для України в умовах європейської інтеграції. *Економіка і суспільство*. 2018. Вип. 18. С. 67–72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-18-10>
6. Самійленко Г. Креативна економіка : теоретичні засади та особливості її функціонування в умовах становлення нової економіки. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2020. № 2 (22). С. 31–42. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2020-2\(22\)-31-42](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2020-2(22)-31-42)
7. Мотиваційні механізми розвитку економіки на етапі Євроінтеграції: колективна монографія / М.В. Семикіна, С.Д. Лучик, Л.Д. Запірченко та ін. Кропивницький: ЦНТУ, 2022. 281 с.
8. Перепелюкова О. В., Хіцан Д. В. Формування інтелектуально-інноваційних детермінант регіональних економічних систем в умовах креативної економіки. *Економіка та суспільство*. 2025. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-82-69>

9. Васильців Т.Г., Лупак Р.Л., Рудковський О.В. Роль сектору інформаційно-комунікаційних технологій у формуванні та реалізації потенціалу smart-спеціалізації на регіональному рівні. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*. 2019. №5. С. 162-169. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2020-2-12>

10. Детермінанти соціально-економічного розвитку України в умовах трансформаційних зрушень : колективна монографія / за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. В. П. Ільчука. Чернігів : ЧНТУ, 2018. 432 с.

11. Ахновська І.О., Брацлавець О.Ю., Соціально-економічні детермінанти інноваційного розвитку суспільства в умовах поглиблення техноглобалізму. *Економіка і організація управління*. 2020. DOI 10.31558/2307-2318.2020.3.7

12. Економічні детермінанти та конкурентні стратегії розвитку сучасних бізнес-структур : моногр. / за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. Т. Гринько. Дніпро : Видавець Біла К. О., 2024. 424 с.

13. Фролов Д. К. Детермінанти активізації інноваційної діяльності в Україні. *Центральноукраїнський науковий вісник. Економічні науки*. 2019. DOI: [https://doi.org/10.32515/2663-1636.2019.2\(35\).69-78](https://doi.org/10.32515/2663-1636.2019.2(35).69-78)

14. Інноваційна економіка: теоретичні та практичні аспекти : монографія / Л.О. Волощук, Є.І. Масленніков, Е.А. Кузнєцов, Ю.М. Сафонов, С.В. Філіппова та ін. ; за ред. д.е.н., доц. Л.О. Волощук, д.е.н., проф. Є. І. Масленнікова. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2019. Випуск 4. 524 с.

15. Гнатик Я. Б., Овандер Н. Л., Томах В. В. Інноваційні підходи до підтримки та розвитку малого і середнього бізнесу в регіонах України. *Бізнес Інформ*. 2024. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-4-107-114>